

اضمحلال ستم در مکتب پیامبر(ص) جز از مسیر سرخ عاشورا ممکن نیست

صفحه ۲

چه کسی گفته عکس روی سنگ قبر باید محجبه باشد؟!

صفحه ۲

حاکمیت حق مردم است مردم سالاری

سه‌شنبه ۱۸ مرداد ۱۴۰۱ - ۱۱ محرم ۱۴۴۴ - ۹ آگوست ۲۰۲۲ - سال بیست و یکم - شماره ۵۷۷۸ - ۱۲ صفحه - ۷۰۰۰ تومان

رضایت نسبی از روند مذاکرات وین

خبرهای ضد و نقیض از توافق احیای برجام

صفحه ۳

«مردم‌سالاری» چشم‌انداز بازگشت نفت ایران به بازارهای جهانی را بررسی می‌کند

نفت ایران در انتظار احیای برجام

صفحه ۱۰

سهام ۸۵ درصدی مدارس دولتی از آموزش سهم ۲/۵ درصدی از رتبه‌های زیر ۳۰۰۰ کنکورا!

کیفیت، اصل فراموش شده آموزش و پرورش رایگان

صفحه ۴

بازار بی‌رمق گوشت و برنج در محرم امسال

گرانی‌ها سفره‌های نذری را کوچکتر کرد

صفحه ۵

پیام انجمن مدیران روزنامه‌های غیر دولتی در گرامیداشت روز خبرنگار

آن کس که آگاه‌تر است مسئول‌تر است

صفحه ۲

سر مقاله

حمیدرضا شاکوهی

یکی از مهمترین تأثیرات تحریم، تأثیرات آن روی صنعت نفت ایران بوده است. به همین دلیل پرسش مهم در این روزها که مذاکرات هسته‌ای در جریان است این است که اگر تحریم لغو شود، چه اتفاقی برای صنعت نفت ایران رخ می‌دهد؟ بیایید به زبان ساده این موضوع را مرور کنیم:

۱- اگر تحریم لغو نشود، صادرات نفت ایران بیشتر می‌شود. تولید نفت ایران پیش از پیروزی انقلاب اسلامی، در مقطعی به شش میلیون بشکه در روز رسید که حدود پنج میلیون بشکه از آن صادر می‌شد. پس از پیروزی انقلاب اسلامی، به دلیل جنگ هشت ساله و تحریم، صادرات نفت ایران کاهش یافت و تنها در دو مقطع زمانی، صادرات نفت ایران بیشتر شد. یکی در اواخر دولت محمد خاتمی که تولید نفت ایران از روزی چهار میلیون و دویست هزار بشکه فراتر رفت و تا اوایل دولت بعد هم ادامه داشت. دیگری، پس از برجام که تولید نفت ایران به روزانه چهار میلیون بشکه در روز نزدیک شد که حدود دو میلیون بشکه از آن صادر می‌شد. الان تولید نفت ایران کمی بیش از دو و نیم میلیون بشکه در روز است و روزانه بین پانصد تا هفتصد هزار بشکه نفت صادر می‌کنیم که به دلیل تحریم، با تخفیف صادر می‌شود و مبلغ آن را هم معمولاً از طریق تهاتر با کالا دریافت می‌کنیم. با لغو تحریم، ایران می‌تواند

اگر تحریم لغو شود برای نفت ایران چه اتفاقی می‌افتد؟

به صادرات نفت خود اضافه کند و نفت خود را با قیمت واقعی و بدون تخفیف صادر کند و بابت آن ارز دریافت کند.

شاید بپرسید با لغو تحریم، چه میزان به صادرات نفت ایران اضافه می‌شود؟ اگر سخنان وزیر نفت و مدیرعامل شرکت ملی نفت را ملاک قرار دهیم که ظرفیت تولید نفت ایران به پیش از تحریم بازگشته، ایران می‌تواند نزدیک به دو میلیون بشکه در روز نفت صادر کند که اگر با قیمت بشکه‌ای صد دلار باشد، یعنی روزانه دویست میلیون دلار درآمد نصیب کشور می‌شود. سوال بعدی این است که آیا لغو تحریم، در افزایش درآمد گازی ایران هم تأثیر دارد؟ پاسخ به این پرسش منفی است! ایران فقط به ترکیه و عراق گاز صادر می‌کند و با توجه به برابری تولید و مصرف گاز در کشور، پیش از آنکه تولید گاز ایران افزایش یابد، نه توان افزایش صادرات گاز به این دو کشور را داریم و نه امکان صادرات گاز به کشورهای جدید را داریم. افسانه‌هایی مثل این که اگر تحریم ایران لغو شود، ایران به رقیب روسیه در بازار گاز تبدیل می‌شود را هم جدی نگریزید! حداقل پنج سال طول می‌کشد تا در صورت سرمایه‌گذاری بر روی میادین گازی و افزایش تولید گاز و عملیاتی کردن راهکارهای بهینه‌سازی مصرف انرژی، میزان تولید گاز ایران از مصرفش بیشتر شود.

۲- اگر تحریم لغو شود، اتفاقی می‌افتد که مهمتر از افزایش صادرات نفت است: جذب سرمایه‌گذاری و تکنولوژی خارجی. میادین نفت و گاز ایران به دلیل تحریم، در سال‌های گذشته به میزان کافی توسعه

یادداشت

به مناسبت گرامیداشت ۱۷ مرداد روز خبرنگار

آزادی مطبوعات، عامل رشد دموکراسی در جامعه

روح‌الله کلانتری*

مطبوعات زائیده تمدن جدیدند و محور و مدار توسعه و آزادی مطبوعات زائیده تمدن جدید است. برای تعیین تکلیف مطبوعات باید تکلیف آزادی را مشخص کنیم. در غرب پیشنی است به نام لیبرالیسم یا لیبرال دموکراسی و متأسفانه گاهی آزادی عین لیبرالیسم است. لیبرالیسم ویژگی‌ها و مشخصه‌هایی دارد که ما آن را نمی‌پسندیم، اما به هیچ وجه نمی‌توان همه مطالب یک مکتب را نفی کرد. در درون لیبرالیسم نکات مثبتی هم هست که برای بشر دستاوردهایی هم داشته است. البته ما با اموری که با معیارها و ارزش‌های دینی ما سازگار نیست مخالفیم، اما گاهی بحث می‌شود که آزادی مسأله یا لیبرالیسم است. آزادی مقوله بسیار وسیعی است و می‌توان با دیدگاه‌ها و برداشت‌های مختلف به سوی آن رفت، یعنی با پیش اسلامی و الهی هم می‌شود به سوی آزادی رفت. ممکن است برداشت ما از دین ضد آزادی باشد همانگونه که برخی از متفکران و روحانیون ما می‌اندیشند و ممکن هم هست که برداشت ما از دین عین آزادی باشد. چنانکه برداشت حضرت امام(ره) و متفکران بزرگی مثل شهید بهشتی، مطهری و دیگران اینگونه بود. زمانی وضعیت مطبوعات در جامعه ما مشخص می‌شود که ما تکلیف خود را با آزادی معلوم کنیم.

اگر سرکوب شد پس از مدتی به ضد خود تبدیل می‌شود و به صورت انفجارهای اجتماعی در می‌آید. مثل حوادثی که در دی ماه سال ۹۸ در جامعه روی داد. بایسد این حقیقت را درک کنیم که تکامل و رشد جامعه بشری جز در اثر وجود و برخورد سالم و نظام‌مند اندیشه‌ها میسر نیست. تاریخ تحولات مختلف بشر و رشد و توسعه کشورهای پیشرفته و توسعه محور در اثر گسترش اندیشه‌های گوناگون در آن جوامع بوده است. البته ما دغدغه افرادی را که از روی حسن نیت مطالبی را بیان می‌کنند درک کرده و همواره از ارزش‌های اسلامی و دستاوردهای ارزشمند انقلاب و نظام دفاع می‌کنیم، اما این سوال را هم برای آنها مطرح می‌کنیم که مگر ما برای چه انقلاب کردیم؟ مگر به دنبال این اصل اساسی نبودیم که باید با هم زندگی سسالمی را داشته باشیم و با سعه صدر و مدارای با یکدیگر به دنبال گسترش اسلام باشیم؟ مگر برای کرامت انسان قیام نکردیم و نمی‌خواستیم این آیه قرآن در جامعه پیاده شود که ((ولقد کرمانا بنی آدم)) انسان کرامت‌داشته و احترام زبرزمینی شده و در زمانی دیگر بروز و ظهور خواهند کرد. آنهایی که گمان می‌کنند یک‌اندیشه در جامعه باید حاکم شده و اندیشه‌های دیگر باید سرکوب شود در حقیقت خدا و آفرینش خلقت و حقیقت انسان را در کمال آزادی و امنیت بیان کنند.

ادامه در صفحه ۲

آگهی دعوت به مجمع عمومی عادی خانه احزاب ایران

خانه احزاب ایران

از کلیه دبیران کل احزاب ملی و استانی و یانمایندگان تام‌الاختیار آنان که عضو خانه احزاب ایران می‌باشند؛ دعوت می‌گردد تا در جلسه مجمع عمومی خانه احزاب ایران که از **ساعت ۹ الی ۱۴ روز پنجشنبه مورخ سوم شهریورماه** به نشانی استان تهران- شهر تهران- خیابان شریعتی- نرسیده به پل سیدخندان- پارک اندیشه- فرهنگسرای اندیشه- سالن اجتماعات(آمفی تئاتر) برگزار می‌شود؛ حضور بهم رسانند.

دستور جلسه:

- استماع گزارش رئیس خانه احزاب و بازرسین.
- انتخاب اعضای شورای مرکزی.
- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار.
- انتخاب بازرسین.
- تصویب ترازنامه بودجه.

توضیحات:

۱- دبیران کل محترمی که طی دو هفته گذشته معرفی‌نامه خود را به دبیر خانه احزاب ارسال نموده‌اند مجدداً نیازی به تنظیم

یادداشت

محمدرضایکتنازاد

چند ماه پیش بود که یادداشتی برایش فرستادم. پاسخ داد «سلام، من از روزنامه رفتم... اما یادداشت شما حتما چاپ می‌شود و...». گرچه در آن روزها دست کم از دو خبرنگار دیگر چنین چیزی را شنیده بودم اما باز علت را جویا شدم. پاسخش این بود: «فشار کار، تهدید به تعدیل، تبعیض، رعایت نکردن حق مسلم خبرنگار، عدم وابسته‌سالاری... و بسیاری موارد دیگه که موجب شد من و خانم فلاتی رفتن را به ماندن ترجیح دهیم». چند ماه گذشت و به پاس همکاری‌های گذشته باز به ایشان پیام دادم: «جسارت می‌خواستم بدانم جایی مشغول هستید؟ امیدوارم که مشکلات حل با دست کم کاهش پیدا کرده باشد». شما از خبرنگاران پر تلاش و فرهیخته و حرفه‌ای در گستره خبرهای اجتماعی هستید. امیدوارم جامعه رسانه‌ای کشور از این توانایی بی‌بهره نماند». پاسخ داد: «ممنون از لطفی که همیشه به من داشتید، اگه منظور تون رسانه‌ست، نه، چون آن‌قدر برخورد‌های بد دیدم که یجورایی زده شدم. از شما چه پنهن زندگی خرج داره.

روز خبرنگار و گرفتاری‌های پرشمار

گرونی بیداد می‌کند. برخی روزنامه‌ها نه تنها آدم‌رو از نظر مالی حمایت نمی‌کنن، بلکه با برده‌نگاری بیشترین توهین‌ها هم نثارن می‌شد...! چند سالی است که به فراخور کنش‌های صنفی- آموزشی، با گروهی از خبرنگاران - به ویژه در حوزه اجتماعی- در ارتباط هستم. گرچه خبرنگاری نیز مانند هر شغل دیگر دغدغه‌هایی مانند اقتصاد و بحران دستمزد، بیمه‌های ناکارآمد، امنیت شغلی و سست یا نبود نهادهایی قدرتمند برای دفاع از آن‌ها، فشارهای جسمی و روحی و ... را دارد اما به دو دلیل دیگر و گسترده‌تر، بیشتر خبرنگاران فشار چندین برابری را تحمل می‌کنند. نخست حساسیت حرفه‌ای آن‌ها و فشارهای سیاسی و گاه امنیتی؛ که این حرفه را به استرس‌زاترین شغل در کشور بدل کرده است. دوم بحران شمارگان و افت فروش در دهه‌ها به دلیل بی‌انگیزگی شهروندان برای خرید روزنامه‌ها و مجله‌ها و... که ریشه‌اش گسترش رسانه‌های مجازی و سرعت انتشار خبر و البته گسترش دسترسی آسان‌تر و تا اندازه‌ای بدون سانسور شهروندان به خبرهاست. شاید با نگاهی ژرف‌تر هر دو موضوع در جایی به هم می‌رسند!

اما نکته آزاردهنده دیگر درساره خبرنگاران حوزه آموزش است. برخلاف اثرگذاری واقعی